

การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*

An Evaluation of Bachelor of Education Program in Thai Language
Faculty of Education, Silpakorn University

ชลธิชา หอมฟุ้ง (Cholticha Homfung) **

สมพร ร่วมสุข (Somporn Ruamsuk)

ณัฐกิตติ์ นาทา (Nutthakit Natha)

รจนา คำนึ่งผล (Rodchana Khumnungphon)

วันวิสาห์ ปัญญาจิรวุฒิ (Wanwisa Punyajirawiti)

ไพรินทร์ พึ่งพงษ์ (Phairin PungPong)

บทคัดย่อ

การวิจัยประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยประเมินผลโดยใช้รูปแบบชิป (CIPP Model) ของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปัจจุบัน ครูพี่เลี้ยงหรือผู้ใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยแยกตามองค์ประกอบการประเมินเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสภาวะแวดล้อม (Context) พบว่าวัตถุประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสม แผนการดำเนินงานของสาขาวิชาเหมาะสมทั้งด้านการพัฒนาคณาจารย์และพัฒนาสาขาวิชา สาขาวิชามีจุดแข็งด้านหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาไทย คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุน การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ความรู้ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาภาษาไทย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความมีชื่อเสียงของสาขาวิชา และการเป็นที่ยอมรับของสังคม

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (Thai Teaching Major Faculty of Education, Silpakorn university)

** คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (Faculty of Education, Silpakorn university) อาจารย์ ดร.ชลธิชา หอมฟุ้ง(Cholticha Homfung, Ph.D.) รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข (Assoc. Prof. Somporn Ruamsuk) อาจารย์ณัฐกิตติ์ นาทา (Nutthakit Natha) อาจารย์รจนา คำนึ่งผล (Rodchana Khumnungphon) อาจารย์วันวิสาห์ ปัญญาจิรวุฒิ(Wanwisa Punyajirawiti) อาจารย์ไพรินทร์ พึ่งพงษ์ (Phairin PungPong)

2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก และคุณสมบัติอาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และงบประมาณในการผลิตบัณฑิต

3. ด้านกระบวนการ (Process) พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุดทั้งทางด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การจัดการเรียนการสอน และการให้บริการและการสนับสนุน

4. ด้านผลผลิต (Product) พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งคุณลักษณะของนักศึกษาปัจจุบันและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

Abstract

The objectives of the study, An Evaluation of Bachelor of Education Program in Thai Language, Faculty of Education, Silpakorn University, was to evaluate the Bachelor of Education Program in Thai Language; and . This program evaluation was based on the CIPP Model of Daniel L. Stufflebeam's. The sample comprised of administrators of faculty of Education, experts, lecturers, teacher students, current students, and school supervisors. Relevant documents were also collected. The research instruments were interview forms and survey questionnaires. The mean, standard deviation of items, and content analysis were used to analyze the data. The research revealed mainly separated into 4 parts were as follows:

1. Context: Both of objectives and structure of curriculum were appropriate. The operation planning of the Thai section was appropriate in both professional development and organization development. Thai major had strengths in curriculum, lecturers, personnel for support, cooperation both of departments inside and outside the university, pre requisite of students, environment, popularity of major and be accepted by society.

2. Input: According to the rating scale on the survey questionnaires, the items which were scored at the high to highest levels were content of curriculum, students' qualification, entrance exam, lecturers' quality and advisors' quality.

3. Process: According to the rating scale on the survey questionnaires, the items which were scored at the high to highest levels were the performance of the lecturers, the performance of the students, Practice teaching, learning management and factors for support learning.

4. Product: both of items on the survey questionnaires about current students and teacher students were scored at the highest levels.

บทนำ

ปัจจุบันโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน โดยได้กล่าวถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันไว้ว่า การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนจะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาคนหรือ ทุนมนุษย์ให้เข้มแข็ง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคนทั้งในเชิงสถาบัน ระบบโครงสร้างของสังคมให้เข้มแข็ง สามารถสร้างภูมิคุ้มกันสำหรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตาม สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมาได้ส่งผลกระทบต่อคนและสังคมไทยหลายประการ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี,ม.ป.ป.) สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 -2564)ที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษา ระดับอุดมศึกษาว่า สถาบันอุดมศึกษาต้องปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์มากกว่า การท่องจำและมีทักษะในการทำงานมากกว่าการรู้รอบในเชิงทฤษฎี ตลอดจนต้องผลิตและยกระดับวิชาชีพครู อาจารย์ ให้สามารถส่งเสริมคนดีและคนเก่งมาเป็นอาจารย์ นอกจากนี้ ต้องปรับเปลี่ยนระบบการผลิตบัณฑิต สำหรับศตวรรษที่ 21 ให้มีความสามารถที่หลากหลายมีทักษะสูงและสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศได้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เป็นที่ยอมรับได้ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา,2556: 15)

การศึกษานับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้คนมีคุณภาพตามที่สังคมมุ่งหวัง แต่การศึกษาจะบรรลุผลได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับว่าผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องนั้นจะกำหนดทิศทางของการศึกษาไปในทิศทางใด ซึ่งหลักสูตรนับว่าเครื่องช่วยกำหนดทิศทางของการศึกษาได้เป็นอย่างดีสอดคล้องกับธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา(2554 : 13) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาจะบรรลุเป้าหมายได้นั้นต้องอาศัยหลักสูตรเป็นเครื่องมือนำทาง ถ้าปราศจากหลักสูตรแล้ว การจัดการศึกษาจะไม่ประสบผลสำเร็จ หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิตหลายหลักสูตรด้วยกัน ทั้งหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วสามารถขอใบประกอบวิชาชีพครูได้ ได้แก่ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต การสอนภาษาไทย การสอนสังคมศึกษา การสอนภาษาอังกฤษ การสอนภาษาจีน การประถมศึกษา และการศึกษาปฐมวัย นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรที่ผลิตบัณฑิตที่ไม่สามารถขอใบประกอบวิชาชีพครูได้ ได้แก่ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา การศึกษาตลอดชีวิต จิตวิทยาและการแนะนำ เป็นต้น

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย (หลักสูตร 5 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มุ่งผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้รอบรู้และลึกซึ้งในศิลปะวิทยาการ มีทักษะและสามารถประยุกต์ศิลปะวิทยาการสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และศรัทธาในอาชีพ ในฐานะผู้ที่จะเป็นบุคลากรทางการศึกษาและสมาชิกที่ดีของสังคมไทย โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) ผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นครูที่มีความรู้ความสามารถทางการสอนภาษาไทย 2) ผลิตบัณฑิตที่สามารถใช้ความรู้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและค้นคว้าวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูง 3) ผลิตบัณฑิตวิชาชีพครูที่มีความรู้ทางภาษาไทย

และสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปใช้ประโยชน์เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภาษาไทยให้ดำรงบทบาทและความสำคัญต่อสังคมอย่างทัดเทียมกับวิทยาการอื่นต่อไปอย่างต่อเนื่อง และ 4) ผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณและเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคม (คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2555)

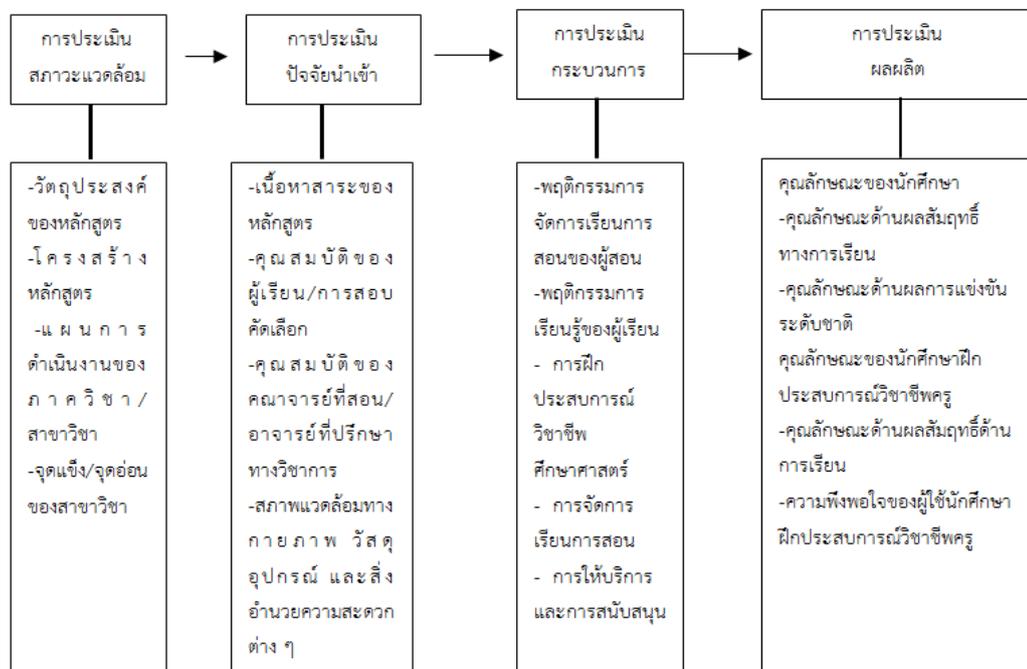
แม้ว่าหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย (หลักสูตร 5 ปี) ได้เปิดสอนนักศึกษาสำเร็จการศึกษาไปหลายรุ่นแล้ว แต่ยังคงพบว่าการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะ โดยกำหนดระยะเวลาการประเมินหลักสูตรให้มีคุณภาพทุก ๆ 5 ปี สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2556 : 2) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษา นอกจากผู้ใช้หลักสูตรจะประเมินเพื่อพิจารณาตรวจสอบระบบการบริหารหลักสูตรเพื่อปรับปรุงคุณภาพตามขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรแล้ว ยังต้องปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี เพื่อให้หลักสูตรระดับอุดมศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่องและวิชาย วังษ์ใหญ่ (2551: 57) ยังกล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลักประการหนึ่ง คือ การผลิตบัณฑิต โดยเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสาขาวิชาการและวิชาชีพต่าง ๆ ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ทุกหลักสูตรจะกำหนดปรัชญาและวัตถุประสงค์สัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของแต่ละสาขา เมื่อใช้หลักสูตรไปได้ระยะหนึ่งจะต้องมีการประเมิน ซึ่งการประเมินหลักสูตรมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตร โดยใช้ผลการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่ประเมิน

นอกจากนี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 47 ให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก และมาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก สอดคล้องกับ มาร์ต พัฒนผล (2556 : 13) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเปรียบเสมือนกระจกสะท้อนคุณภาพของการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร ช่วยชี้แนะแนวทางการปรับปรุงหลักสูตร ให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เช่น บริบทของการแข่งขันในศตวรรษที่ 21 ทุกสาขาวิชาชีพต้องการบุคลากรที่มีคุณภาพมีความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนความสามารถด้านต่างๆ ที่ไม่สามารถใช้คอมพิวเตอร์ทำงานแทนได้ส่งผลทำให้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพในโลกปัจจุบันและอนาคต ทักษะการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะด้านเทคโนโลยี ทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งทักษะการรู้เรื่องการเงิน (financial literacy) เป็นต้น

จากการศึกษาแนวคิดและหลักการในการประเมินหลักสูตร พบว่าแนวคิดการประเมินรูปแบบชิป (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1971) เป็นรูปแบบการประเมินเพื่อการตัดสินใจ 4 ประเภท คือ การประเมิน สภาพแวดล้อม Context (C) ปัจจัยนำเข้า Input (I) การประเมินกระบวนการ Process และการประเมินผลผลิต Product ซึ่งเป็นการประเมินที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร สอดคล้องกับอภิญาปรัชญาพฤทธิ (2555 : 12) ที่กล่าวว่า การประเมินผล CIPP ของ สตัฟเฟิลบีม มีข้อดีคือ ตอบสนองความต้องการ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจและพัฒนาโปรแกรม ให้แนวปฏิบัติในการประเมินอย่างเป็นขั้นตอนโดยละเอียด โดยมีการวางแผนการเก็บข้อมูลอย่างชัดเจนและเป็นระบบว่าต้องใช้ข้อมูลอะไรเพื่อการตัดสินใจเรื่องใดเกี่ยวกับหลักสูตร ให้ความสำคัญกับการประเมินย่อย และให้ความสำคัญกับการประเมินทุกองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงเห็นว่ารูปแบบการประเมิน CIPP ของ สตัฟเฟิลบีม สามารถนำมาใช้ในการประเมินได้เป็นอย่างดี จึงได้นำมาใช้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลการประเมินดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และตอบสนองการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อไป

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเมินผล (Evaluative Research) โดยใช้รูปแบบชิป (CIPP Model) ในการประเมินผล ซึ่งการกำหนดโครงสร้างการประเมิน สามารถแสดงเป็นแผนภาพที่ 1 ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร แบ่งเป็น

1.1 นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู วิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2559 จำนวน 28 คน

1.2 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 -4 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 76 คน

1.3 ครูพี่เลี้ยง หรือ ผู้ใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู วิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2559

จำนวน 28 คน

1.4 คณาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 6 คน

1.5 ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน

1.6 ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ (คณบดี รองคณบดีฝ่ายบริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หัวหน้า

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน)

2. การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบ CIPP ในการประเมินหลักสูตร

การดำเนินการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรครั้งนี้เป็นการวิจัยประเมินผล (Evaluative Research) โดยใช้แนวคิดและรูปแบบการประเมิน CIPP Model ของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เป็นหลักโดยแบ่งประเด็นการประเมินออกเป็น 4 ด้าน คือ การประเมินด้านสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation: C) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I) การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation: P) การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation: P) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดประชากรและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

ขั้นที่ 2 พัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) จากนั้นนำเครื่องมือไปหาคุณภาพโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ขั้นที่ 3 นำเครื่องมือที่มีคุณภาพไปเก็บข้อมูลกับประชากร

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 5 สรุปผล

สรุปผลการวิจัย

1. ด้านสภาวะแวดล้อม(Context)

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์ มีความคิดเห็นตรงกันว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันดีแล้ว เพราะสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่เน้นการพัฒนา

ทรัพยากรมนุษย์ ส่วนนักศึกษาปัจจุบัน และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

1.2 โครงสร้างของหลักสูตร

ผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์มีความเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดีแล้ว โดยมีความเหมาะสมทั้งวิชาเอกและวิชาบังคับ และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากที่สุด

1.3 แผนการดำเนินงานของสาขาวิชา

คณาจารย์ในสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มีความเห็นตรงกันว่า สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มีแผนการดำเนินงานของสาขาวิชาไว้ดีแล้ว ซึ่งประกอบด้วย แผน คือ แผนในการพัฒนาคณาจารย์ และแผนในการพัฒนาสาขาวิชาในอนาคต ส่วนนักศึกษาปัจจุบัน มีความเห็นว่าแผนการดำเนินงานสาขาวิชามีความเหมาะสมในระดับมาก และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความพึงพอใจภาพรวมในระดับมากที่สุด

1.4 จุดแข็ง/จุดอ่อนของสาขาวิชา

คณาจารย์ในสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มีความเห็นตรงกันว่า สาขาวิชาการสอนภาษาไทยมีจุดแข็ง คือ หลักสูตรของสาขาวิชาภาษาไทย ที่เป็นไปตามเกณฑ์ของคุรุสภาและมาตรฐานของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คณาจารย์สาขาวิชาภาษาไทยมีความรู้ตรงกับสาขาวิชา บุคลากรสนับสนุนมีประสบการณ์ตรง ทำงานได้หลากหลาย การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ความรู้ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาภาษาไทย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความมีชื่อเสียงของสาขาวิชาและการเป็นที่ยอมรับของสังคม ส่วนจุดอ่อน คือ จำนวนคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการมีน้อย และขาดความร่วมมือกับหน่วยงานนอกประเทศ

2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

2.1 เนื้อหาของหลักสูตร

ผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์มีความเห็นสอดคล้องกันว่าเนื้อหาวิชามีความเหมาะสมและมีความหลากหลายที่ครอบคลุมทั้งรายวิชาที่เป็นเนื้อหา และรายวิชาที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการสอน แต่ควรปรับบางรายวิชาให้ทันสมัย เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่วนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความพึงพอใจเนื้อหาของหลักสูตรภาพรวมในระดับมากที่สุด

2.2 คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก

คณาจารย์มีความเห็นว่าคุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือกเข้ามีความเหมาะสมแล้ว ทั้งทางด้านการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา วิธีการรับเข้าที่มีทั้งการสอบโครงการสืบสานภาษาไทย และระบบ Admission ที่มีทั้งการสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์ แต่ในส่วนของการรับตรงโครงการสืบสานภาษาไทย ควรปรับสัดส่วนของคะแนนจาก pat 5 กับคะแนนข้อสอบจากการสอบวัดความสามารถโดยตรงให้สามารถสะท้อนความสามารถพิเศษทางภาษาไทยของผู้เข้าสอบให้ได้มากกว่านี้ และในอนาคตจะเพิ่ม วิธีการรับเข้าด้วยโครงการพิเศษส่วนนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่าคุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือกมีความเหมาะสมในระดับมาก และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือกภาพรวมในระดับมากที่สุด

2.3 คุณสมบัติของอาจารย์ที่สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

คณาจารย์มีความเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสม คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ มีประสบการณ์ มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถให้คำปรึกษาทางวิชาและด้านอื่น ๆ แก่นักศึกษาได้ ส่วนนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นในระดับมากและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความเห็นว่าคุณสมบัติของอาจารย์ที่สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

2.4 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ผู้บริหารมีความเห็นว่าคณะวิชาได้สำรวจ ห้องเรียน สภาพของเก้าอี้และโต๊ะว่ามี ความเพียงพอ และได้พัฒนาห้องคอมพิวเตอร์และศูนย์ความเป็นเลิศเพื่อรองรับความต้องการของ นักศึกษา สรุปตามประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

ประเด็นแรก เรื่องสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ประเด็นด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา ผู้บริหารมีความเห็นว่าด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน การสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษาเป็นสิ่งที่สมควรพัฒนา และมีงบประมาณสำหรับพัฒนา

ประเด็นที่สอง เรื่องหนังสือ ตำรา วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุด ผู้บริหารและคณาจารย์เห็นตรงกันว่ามีความเพียงพอและมี งบประมาณสนับสนุน

ประเด็นที่สาม เรื่อง ห้องคอมพิวเตอร์ และศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้บริหารและคณาจารย์มีความเห็นว่ามีความจำเป็นและจะขยายเวลาการเปิดให้บริการ

ประเด็นที่สี่ เรื่องห้องเรียน ห้องประชุม/สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม โต๊ะ เก้าอี้ ผู้บริหารและคณาจารย์มีความเห็นว่าจำนวนห้องเรียน โต๊ะและเก้าอี้เพียงพอต่อความต้องการ

ประเด็นสุดท้ายเรื่องสถานที่สำหรับนักศึกษาทำงาน ผู้บริหารและคณาจารย์มีความเห็นว่า พื้นที่ใต้ตึกศึกษาศาสตร์ 3 มีความพร้อมแต่อยากให้คณะจัดการให้เป็นระบบมากขึ้น

ส่วนนักศึกษาปัจจุบัน มีความเห็นว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีประเด็นที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ มีหนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเพียงพอ และทันสมัย

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความพึงพอใจภาพรวมด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีความพอใจสูงสุด คือ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอ

2.5 งบประมาณในการผลิตบัณฑิต

ผู้บริหารมีความเห็นว่าภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนได้ใช้เงินโดยบริหารจัดการตามแผน ยุทธศาสตร์ของภาควิชาอย่างเหมาะสมแล้ว ส่วนนักศึกษาปัจจุบันและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความเห็นว่างบประมาณในการผลิตบัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับมาก

3. ด้านกระบวนการ (Process)

3.1 พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน

นักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นในภาพรวมว่าพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พึงพอใจภาพรวมด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนในระดับมากที่สุด

3.2 พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

นักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นในภาพรวมว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความเหมาะสมภาพรวมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความพึงพอใจภาพรวมด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับมากที่สุด

3.3 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความพึงพอใจภาพรวมด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ ในระดับมากที่สุด โดยมีข้อเสนอแนะว่าระยะเวลาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 1 ปี มากเกินไป

3.4 การจัดการเรียนการสอนรายวิชา

นักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในภาพรวมระดับมาก ส่วนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความพึงพอใจภาพรวมด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด

3.5 การให้บริการและการสนับสนุน

นักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่าการให้บริการและการสนับสนุนมีความเหมาะสมภาพรวมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความพึงพอใจภาพรวมด้านด้านการให้บริการและการสนับสนุนในระดับมากที่สุด

4. ด้านผลผลิต (Product)

ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาปัจจุบัน

คุณลักษณะของนักศึกษาปัจจุบัน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีจำนวนนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์เกียรตินิยม จำนวน 69 คน คิดเป็น 90.78 %

คุณลักษณะของนักศึกษาปัจจุบันด้านทักษะความสามารถพิเศษ นักศึกษาได้เข้าประกวดแข่งขันความสามารถทางภาษาไทยในด้านต่าง ๆ โดยได้รับรางวัลระดับชาติ

คุณลักษณะของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

คุณลักษณะของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2559 มีจำนวนนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์เกียรตินิยม จำนวน 28 คน คิดเป็น 100 %

ด้านความพึงพอใจของผู้ใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ผู้ใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของสาขาวิชาภาษาไทย ที่ฝึกประสบการณ์ปีการศึกษา 2559 พึงพอใจในคุณลักษณะนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยในภาพรวม

อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งทางด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ทักษะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน บุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน และคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ

ด้านความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของสาขาวิชาภาษาไทย

ผู้ใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของสาขาวิชาภาษาไทย ที่ฝึกประสบการณ์ในการศึกษา ในปีการศึกษา 2559 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งทางด้านผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา ผลงานมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ผลงานมีความประณีต ผลงานแสดงออกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการนำผลงานมาประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาวะแวดล้อม Context (C)

ด้านสภาวะแวดล้อม ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร แผนการดำเนินงานของภาควิชา/สาขาวิชา ผลการวิจัยพบว่ามีเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากสาขาวิชามีการประชุมวางแผนติดตามงานเป็นอย่างดี โดยเฉพาะด้านจุดแข็งที่สาขาวิชามีหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาไทย ที่เป็นไปตามเกณฑ์ของคุรุสภาและมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คณาจารย์สาขาวิชาภาษาไทยมีความรู้ตรงกับสาขาวิชา บุคลากรสนับสนุน มีประสบการณ์ตรง ทำงานได้หลากหลาย การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ความรู้ความสามารถของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาภาษาไทย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความมีชื่อเสียงของสาขาวิชา และการเป็นที่ยอมรับของสังคมนอกจากนี้ ทั้งนี้การที่คณาจารย์มีคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถตรงกับสาขาวิชา นั้นสืบเนื่องจากการรับสมัครอาจารย์ที่สาขาวิชามีการประชุมวางแผนโดยศึกษาวัตถุประสงค์ โครงสร้างและวางแผนอย่างเป็นระบบทำให้ได้ อาจารย์ที่มีความสามารถตรงตามสาขาวิชา อันส่งผลให้สาขาวิชามีจุดแข็ง ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คุรุศาสตรบัณฑิตของหลายหลักสูตร (กรภัสสร อินทรบำรุง และคณะ ,2558 : 707 , ชลธิชา หอมพุ่มและคณะ, 2558 : 1816, Martha O. Olasehinde (2015 :129) และ SHIRLEY TAY SIEW HONG (<http://hrd.apec.org/images/4/4e/68.3.pdf>) ที่ได้ผลการวิจัยในลักษณะเดียวกันว่าด้านสภาพแวดล้อมที่ดีนั้นเกิดจากการวางแผนที่ดีที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร และมีการวางแผนงานที่เป็นระบบ จนส่งผลให้สาขาวิชามีจุดแข็ง

2. ปัจจัยนำเข้า Input (I)

ด้านปัจจัยนำเข้าทั้ง 5 ด้าน คือ เนื้อหาสาระของหลักสูตร คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก คุณสมบัติของคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง และ งบประมาณในการผลิตบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากทั้งเนื้อหาของหลักสูตร การสอบเข้า อาจารย์ที่ปรึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก และงบประมาณในการผลิตบัณฑิต ได้ผ่านการวางแผนการดำเนินงานมาเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการสอบเข้าที่มีทั้งโครงการสอบคัดเลือกและโครงการความร่วมมือที่เป็นการเปิดโอกาสให้

นักศึกษามีโอกาสเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวชิระ จันทราช (2554 : 69) ที่ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ Martha O. Olasehinde ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง An Evaluation of the English Component of the General Studies Curriculum for Nigerian Polytechnics (2015 :129) ที่ได้ศึกษาปัจจัยนำเข้าและพบว่าหากปัจจัยนำเข้า เช่น เนื้อหา คุณภาพ สภาพแวดล้อม มีความพร้อม หลักสูตรก็ย่อมพร้อมใช้งานได้ดี

3. กระบวนการ Process (P)

ด้านกระบวนการแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ การจัดการเรียนการสอน และการให้บริการและการสนับสนุน ผลการวิจัยพบว่าในทุกด้านมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก แสดงให้เห็นว่ากระบวนการในการนำหลักสูตรไปใช้นั้นมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพที่ดีนั้นเกิดจากการมีการประชุมเพื่อวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้นั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร (2554 : 89) ที่ทำวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และชลธิชา หอมพุ่มและคณะ (2558 : 1817) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ผลการประเมินด้านกระบวนการมีความเหมาะสมในระดับมาก เนื่องจากมีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีการประชุมสาขาวิชาเพื่อขับเคลื่อนการนำหลักสูตรไปใช้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hakan KARATAŞ Seval FER (2009 : 55) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง Evaluation of English Curriculum at Yıldız Technical University Using CIPP Model ที่ได้ผลการศึกษาว่าหากหลักสูตรมีกระบวนการที่ดีย่อมนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ

4. Product (PD) ผลผลิต

ด้านคุณลักษณะของบัณฑิตที่พบว่าบัณฑิตและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่างก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์เกียรตินิยมร้อยละ 90 และมีผลการแข่งขันระดับชาติ พร้อมทั้งผู้เข้าศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความพึงพอใจต่องานใช้ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในระดับมากที่สุดทั้งทางด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ และทักษะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ทั้งหมดนี้จึงส่งผลให้การนำหลักสูตรไปใช้ได้ผลดี จึงสะท้อนให้เห็นผ่านผลผลิตคือคุณลักษณะของนักศึกษา และคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีคุณภาพเป็นที่พอใจของผู้ใช้ในทุก ๆ ด้าน อีกทั้ง ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Martha O. Olasehinde (2015 : 130) ที่ทำวิจัยเรื่อง An Evaluation of the English Component of the General Studies Curriculum for Nigerian Polytechnics และ SHIRLEY TAY SIEW HONG(<http://hrd.apec.org/images/4/4e/68.3.pdf>) ที่ทำวิจัยเรื่อง AN EVALUATION OF TEACHING OF SCIENCE IN ENGLISH IN A RURAL SCHOOL IN SABAH พบว่าหลักสูตรที่มีคุณภาพทำให้สามารถผลิตผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติงานได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยพบว่า การปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไปมีประเด็นที่ควรคำนึงถึงดังนี้

การสำรวจความต้องการและความคาดหวังจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ตลาดแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คุรุสภา และสถานศึกษาในชุมชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการประเมินหลักสูตรระหว่างการใช้งาน (Formative) เพื่อจะได้ทราบจุดบกพร่องหรือจุดที่ต้องพัฒนา ก่อนจะครบวงจรของหลักสูตร เพื่อพัฒนาให้หลักสูตรมีคุณภาพขึ้น

2. ควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการปรับหลักสูตรการสอนภาษาไทย เพื่อจะได้มีแนวทางในการปรับหลักสูตรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

ภักดิ์สร อินทรบำรุง. (2558). รายงานวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กาญจนา คุณารักษ์. (2543). **พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตรเล่ม 1**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

ชลธิชา หอมฟุ้งและคณะ. (2558). “การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.” วารสาร Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะปีที่ 8 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม : 1812-1823.

ธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2554). **แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

চার্জ বাক্সী. (2542). **ทฤษฎีหลักสูตร** : การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน.(2555).**รายละเอียดหลักสูตร (มคอ.2) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย(5ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555)**. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มารุต พัฒผล. (2556) . **การประเมินหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา**.พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จรัสนิทวงศ์การพิมพ์.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2553). **การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วชิระ จันทราช.(2554). “การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์” มหาวิทยาลัยศิลปากร”. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1,2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) : 64-77.

สมพร ร่วมสุข และคณะ. (2559). “การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.” วารสาร Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะปีที่ 9 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน : 1117-1128.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

อภิภา ปรัชญพทุธี. (2555). **หลักสูตรและการเรียนการสอนอุดมศึกษา : พาราไดม์และวิธีปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : อินทภาษ.

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร. (2556). **รายงานวิจัยการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาษาต่างประเทศ

Hakan KARATAŞ. (2009). Evaluation of English Curriculum at Yildiz Technical University Using CIPP Model. **Education and Science**. Vol. 34, No 153 : Page 47-60.

Martha O. Olasehinde . (2015).An Evaluation of the English Component of the General Studies Curriculum for Nigerian Polytechnics. **English Language and Literature Studies**; Vol. 5, No. 2 : page 123-135.

Sowell, Evelyn J. (1996). **Curriculum : Perspective, Paradigm and Possibility**. New York: Macmillan.

Stufflebeam, D.L., et al. (1971). **Educational Evaluation and Decision-Making**. Itasca, Illinois: Peacock Publishing.

_____. (2002). CIPP model evaluation checklist A tool for applying the fifth installment of the CIPP Model to assess long-term enterprises. Accessed May 25, 2014. Available from <http://www.wmich.edu/evalctr/checklists/cippchecklist.htm>.